

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.131/2009/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Végh Ügyvédi Iroda (4026 Debrecen, Péterfia u. 46. I. em., ügyintéző: Dr. Végh Sándor ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek-, a Dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda (1082 Budapest, Üllői út 46. II/17. szám, ügyintéző: Dr. Mester Csaba ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. r., és a Dr. Pénzes Gergely Ügyvédi Iroda (4026 Debrecen, Bem tér 22. szám, ügyintéző: Dr. Pénzes Gergely ügyvéd) által képviselt II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. r. alperesek ellen szerződés létrehozása iránt indított perében, a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2009. január 12. napján kelt, 6. G. 40.184/2008/7. számú ítélete ellen a II. r. alperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a II. r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6000 (Hatezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes 2008. október 29. napján keresetet terjesztett elő az I-II. r. alperesek ellen, melyben elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy a felperes és az I. r. alperes között a ... Kft-ben lévő 1 500 000 Ft névértékű, az I. r. alperes tulajdonában álló üzletrészre adásvételi szerződés jött létre a felek által 2007. január 26. napján kötött „Megállapodás” megnevezésű okiratban biztosított vételi jog gyakorlása által. Másodlagosan - a Megállapodás előszerződésnek minősítése esetén - a felperes és az I. r. alperes közötti, az

érintett társaságbeli üzletrészre vonatkozó szerződés létrehozását kérte. Harmadlagosan - a Megállapodás elővásárlási jogot biztosító szerződésnek minősítése esetén - kérte annak megállapítását, hogy a felperes és az I. r. alperes között az érintett társaságbeli üzletrészre a szerződés létrejött. A pertárgy értékét 10 800 000 Ft összegben jelölte meg.

Az I. r. alperes a kereset elutasítását, és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. A perköltség megállapítását a 2008. december 22. napján kelt megbízási szerződésben meghatározott megbízási díj szerint kérte, melyben a képviselő ellátásáért óránként 25 000 Ft + ÁFA összegű ügyvédi munkadíj került kikötésre azzal, hogy ezen felül további 10 % mértékű, adminisztrációs költségfizetési kötelezettség is megállapítható.

A II. r. alperes a felperes keresetének az elutasítását, és a perköltségben történő marasztalását kérte, bejelente, hogy jogi képviselője alanyi ÁFA mentes.

Az elsőfokú bíróság 2009. január 8. napján tárgyalást tartott, melyen a peres felek és képviselőik megjelentek, majd nyilatkozatot tettek.

Az elsőfokú bíróság a 2009. január 12. napján kelt, 7. sorszámú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. alperesnek 120 000 Ft ÁFA-val növelt összegű perköltséget, míg a II. r. alperesnek 100 000 Ft perköltséget.

Kötelezte továbbá a felperest az Állam által előlegezett 648 000 Ft eljárási illeték megfizetésére.

Döntését - a perköltségre vonatkozó rendelkezésre vonatkozóan - azzal indokolta, hogy a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint kötelezte a felperest a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a.) pontja, és (6) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíj megfizetésére, amelynek mértékéről az I. r. alperes vonatkozásában a megbízási szerződést is figyelembe véve határozott, mivel az I. r. alperes a felhasznált időtartam pontos mértékét nem jelölte meg, ezért a bíróság értékelte a tárgyalás időtartamát és a kifejtett jogi tevékenységet, továbbá azt a tényt, hogy a per nem volt különösebben bonyolult.

Az elsőfokú ítélet ellen a II. r. alperes fellebbezett, melyben az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, a javára megállapított perköltség 400 000 Ft összegre történő felemelését kérte.

Az elsőfokú ítélet részben - a II. r. alperesnek megfizetendő perköltség összegének kivételével - 2009. február 6. napján jogerőre emelkedett.

A II. r. alperes sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a javára megállapított perköltség összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ában foglalt rendelkezéstől eltérően túlzottan alacsony összegben állapította meg, ugyanakkor az eltérés indokát nem adta meg.

Állította, hogy a per bonyolult volt, a kereseti kérelem több jogterületet érintett, amely áttanulmányozást, és a II. r. alperessel több konzultációt igényelt.

Az volt az álláspontja, hogy az elsőfokú bíróságnak legalább 400 000 Ft-ban kellett volna megállapítania a perköltség összegét, különös tekintettel arra a tényre, hogy az alperes részéről ez a megbízási szerződés alapján valós kiadásként jelentkezett.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, és a II.r. alperes másodfokú perköltségben történő marasztalását kérte.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság indokát adta a II. r. alperes javára megállapított ügyvédi munkadíj megállapítása szempontjainak, melyeket helyesen értékelve hozta meg döntését.

Álláspontja szerint a II. r. alperes által a fellebbezésében igényelt ügyvédi munkadíj eltúlzott, aránytalanul és indokolatlanul tér el az I. r. alperes jogi képviselőjének a díjától.

Az I. r. alperes a fellebbezésre nem tett észrevételt.

Az ítélet tábla a II. r. alperes fellebbezését a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. tv. (Pp.) 256/A. § (1) bekezdés b.) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A II. r. alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság - a II. r. alperes fellebbezésével érintett körben - a tényállást helyesen állapította meg, és abból helytálló következtetésre jutott.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 79. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint a perköltség összegét a fél által előadott, és a szükségeshez képest igazolt adatok figyelembevételével állapítja meg, ha azonban a fél a költségeket nem számította fel, vagy nem igazolta, a bíróság a perköltséget a per egyéb adatai alapján hivatalból határozza meg.

A Pp. 79. § (2) bekezdése kimondja azt is, hogy a költségek utólagos felszámításának nincs helye.

A II. r. alperes a perbeli esetben nem jelölte meg a felszámított perköltség összegét, a közte és a képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díjra nem hivatkozott, ilyen szerződést az eljárás során nem csatolt.

Az elsőfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (R.) 3. § (2) bekezdésének a.) pontja és a (6) bekezdése alapján állapította meg az ügyvédi munkadíj összegét.

Az R. 3. § (1) bekezdése szerint, ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselőt ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével állapítja meg.

A (2) bekezdés a.) pontjának rendelkezése szerint polgári perben az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvéd munkadíjának a pervesztes felet terhelő összege a 10 000 000 Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5 %-a, de legalább 10 000 Ft.

Az R. 3. § (6) bekezdése kimondja azt is, hogy a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A munkadíj eltérő összegben történő megállapítását azonban indokolni köteles.

A II. r. alperes alaptalanul sérelmezte a fellebbezésében azt, hogy az elsőfokú bíróság nem adta indokát annak, mi az oka annak, hogy az ügyvédi munkadíjat a R. 3. § (2) bekezdés a.) pontja alapján meghatározható 524 000 Ft-tal szemben 100 000 Ft összegben határozta meg.

Az elsőfokú bíróság nevesítette az ügyvédi munkadíj megállapításának alapjául szolgáló rendeletet és annak jogszabály helyét, továbbá helyesen értékelte az ügyvédi munkadíj mérséklésének alapjául szolgáló körülményeket. A tárgyalás időtartama, a kifejtett jogi tevékenység és az a tény, hogy a per nem volt különösebben bonyolult, indokául szolgált a mérséklésnek, annak mértéke pedig a felhívott körülmények helyes mérlegelésével került megállapításra.

Az ítéletábra mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján - lényegében annak helyes indokai szerint - helybenhagyta.

A II. r. alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért az ítéletábra a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségének a megfizetésére, melynek összegét a R. 3. § (1), (2) bekezdés a.) pontja, (5)-(6) bekezdése alapján állapította meg, figyelemmel arra, hogy a fellebbezés elbírálására tárgyaláson kívül került sor, továbbá, hogy a fellebbezés mindössze a perköltség összegének a felemelésére irányult. Az ítéletábra az így megállapított ügyvédi munkadíjra a R. 4/A. § (1) bekezdése alapján felszámította az ügyvédi tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét is.

Az I. r. alperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel.

Az eredménytelenül fellebbező II. r. alperes saját, a másodfokú eljárásban felmerült költségét (fellebbezési eljárási illeték, ügyvédi munkadíj) maga viseli.

Debrecen, 2009. április hó 17. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk előadó bíró,
Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó